

# ÆNDRINGSFORSLAG TIL UDTALELSER

Jf. vedtægternes § 22 skal alle udtalelser, der blev vedtaget for 2 år siden genbehandles. For to år siden vedtog Medlemskonferencen disse:

1. "Inddrag ungdommen i politiske beslutninger vedrørende deres uddannelser"
2. "Fraværsbekendtgørelsen"
3. "Lad os konkurrere på markedsvilkår for en ordentlig uddannelse!"
4. "Skabelse af første- og andenrangsuddannelser skader det frie valg"
5. "Karakterfokuset skader læringskulturen!"

Bestyrelsen har udarbejdet ændringsforslag til alle 5 udtalelser. De oprindelige udtalelser findes i "Forfaldne udtalelser" på [www.handeselever.dk/MK2020](http://www.handeselever.dk/MK2020). Bestyrelsens ændringsforslag fremgår herunder.

## **1. Inddrag ungdommen i politiske beslutninger om deres uddannelser**

I dag vedtages der en masse politik på uddannelsesområdet. Der bliver vedtaget politik lokalt såvel som nationalt, men vi ser desværre en tendens til, at eleverne flere steder ikke bliver inddraget.

Et eksempel er aftalen om erhvervsuddannelserne, hvor flere ting har skulle udformes. I udformningsprocessen havde embedsværket indkaldt flere forskellige parter til at komme med deres perspektiver samt forslag. Dog var det kun voksne eller tidligere aktive i elevbevægelsen, der blev inviteret ind – og altså ikke skyggen af elevorganisationerne. Det er dybt problematisk, når det netop er os som elevorganisationer, der repræsenterer dem, det drejer sig om.

Derudover bliver de mange studie- og ordensregler besluttet hen over hovedet på diverse elevråd, selvom der i bekendtgørelsen står, at de skal vedtages i samarbejde med skolens elevråd. Skolerne skal leve op til deres forpligtelse som demokratiske institutioner, der kan bistå vores demokratiske dannelse, fordi det er her, vi unge, der skal fungere som demokratiske borgere, har vores dagligdag. Eleverne er de, der bruger skolerne, og derfor ved de i høj grad, hvad der foregår i klasselokalerne.

Derfor skal både skoler samt politikere inddrage elever samt relevante organisationer i beslutninger, der vedrører dem.

## **2. Indfør decentraliserede fraværsregler**

Vi ved, at elever bliver demotiverede i deres læring af at få dårlige karakterer, og man kan også drage den slutning, at det samme er tilfældet med fravær. Fraværsbestemmelserne fjerner fokus væk fra kerneopgaven på vores ungdomsuddannelser: At lære. Der er stor forskel på elevernes fraværsårsager, og derfor bør fokus være på denne elevs liv og skolegang.

Derfor foreslår vi, at den enkelte ungdomsuddannelse får friheden tilbage, så de selv kan håndtere problemet individuelt og differentieret. Fraværdata skal ikke bruges til, at skolerne kan sammenligne sig selv med hinanden: Det skaber et koldt fokus på tal og procenter. Fraværdata skal bruges, så den enkelte handelsskole bedst muligt kan hjælpe egne elever gennem deres skolegang. Derfor skal handelsskolerne også selv sætte rammerne for disse.

## **3. Fremtidens faglærte skal have praktisk erfaring**

I dag er der trange kår for folk, der vil have en elevplads, og det ses desværre, at mange ender i skolepraktik. Det er kritisabelt, at nogle overhovedet skal ende i en sådan situation, idet vi mener, at virksomheder har et samfundsansvar for at hjælpe med uddannelse af fremtidens faglærte. Mange elever oplever, at kvaliteten af skolepraktikken ikke er lige så høj som den deres skolekammerater får i reelle butikker. Dette skyldes i høj grad, at man ikke får praktisk erfaring ved skolepraktikken. Den får man først, når man bliver ansat som elev, men her er det desværre for sent. Vi kan ikke acceptere, at nogle elever får en dårligere uddannelse end andre, bare fordi de ikke kan få en elevplads.

Derfor foreslår LH følgende:

- Virksomhederne har et ansvar overfor samfundet for, at de tager elever, så disse elever kan få praktisk erfaring. Ikke alene på grund af manglen på elevpladser, er virksomheder i højere grad nødt til at bidrage til, at faglærte kan få en kvalitetsuddannelse, men også fordi nogle færdigudlærte ikke skal være dårligere stillet end andre, der har været heldige at finde en elevplads.
- Derudover skal reglerne på området laves om, og skolepraktikcentrene skal have lov til at være konkurrenceforvridende og kunne konkurrere på markedsvilkår med private virksomheder. Det handler om at skabe dygtige faglærte med praktisk erfaring, som de med det samme kan sætte i spil, når de senere får en elevplads eller får job som færdigudlært.

#### **4. Første- og andenrangsuddannelser skader det frie valg**

Uddannelsessnobberi lever i bedste velgående i dagens Danmark. Vi oplever gang på gang en nedtoning og overrumpling af bestemte uddannelsesretninger. Særligt de merkantile erhvervsuddannelser på handelsskolen står tit for skud. Det ser vi f.eks. med EUX Business. Da man forhandlede gymnasiereformen, blev man enige om, at man ville begrænse eux'ernes studiekompetence: Nu må man pludselig kun komme på universitetet, når man har færdiggjort hovedforløbet i en virksomhed.

Da man lavede et bredt forlig om gymnasieuddannelser, lavede man også et differentieret adgangskrav på de gymnasiale uddannelser. Det gjorde man for at vise, at gymnasiet er af højere værdi og kræver mere end en erhvervsuddannelse. Det er absurd og direkte skadeligt for tanken om at ligestille uddannelsesretninger og samfundsvisionen om at få flere erhvervsuddannede. Erhvervsuddannelserne bliver skraldespandsuddannelser, når det er grundskolekarakterer, der bestemmer, om man kan gå der. Samtidig frygter vi, at forskellige karakterkrav på erhvervsuddannelserne vil gøre gymnasiet til et automatvalg for alle dem, der har snittet til at komme ind.

LH ønsker, at man gør op med det uddannelsessnobberi, der i dag findes. Vi skal droppe karakterkravene på ungdomsuddannelserne, og i stedet styrke vejledningen: Som ungt menneske skal man vælge uddannelse ud fra interesser og faglig og social kunnen. Det skal vejledningen understøtte.

#### **5. Karakterfokusset skader læringskulturen**

Der kan være langt mellem læringen, når man i dag bevæger sig rundt i klasselokalerne. Karakterernes betydning er eksploderet i takt med at konkurrence-mentaliteten på uddannelserne er vokset. Det kan være både sundt og usundt, men vi ser i dag, at politikerne og samfundet har presset os ud i en konkurrence, hvor vi er mindre villige til at hjælpe hinanden til at lære, og blot kæmper for selv at få de bedste karakterer. I 2016 viste en undersøgelse, at hver 3. gymnasieelev var bange for at række hånden op i timen af frygt for at svare forkert og derfor få en dårligere karakter.

Vi får i dag langt mindre feedback, og det er problematisk, at elevs afleveringer og skolearbejde vurderes på baggrund af en karakter i stedet for udtalelser og kommentarer. Man har valgt at prioritere kvantitative tilbagemeldinger til eleverne i stedet for kvalitative.

Tidligere i 2020 offentliggjorde en af undervisningsministeriet nedsat ekspertgruppe en rapport om forslag til nye karakterskalaer og effekten af karaktergivning. Denne konkluderede, at de svageste elever bliver demotiverede af at få karakterer. Den viste også, at lærerne vurderer elevernes faglige progression som størst i fag, hvor eleverne ikke tidligere har prøvet at få karakterer. Det er helt uholdbart, at karakterer har fået lov at fylde så meget, når forskningen viser, at vi ikke lærer mere eller bliver mere motiverede for skolegangen af det. Vi er nødt til at finde en løsning, der får alle elever på ungdomsuddannelserne med.

Vi foreslår, at vi gør op med vores nuværende karaktersystem og får så karakterfri ungdomsuddannelser som muligt. Karakter flytter fokus fra ungdomsuddannelsernes reelle formål: At blive en karakter. Ikke at få en karakter. Karakterfri ungdomsuddannelser vil være et middel til gøre op med den usunde konkurrence på uddannelserne, så vi får flere elever med. Vi foreslår ydermere, at man indfører en ny karakterskala med trinene 0, 1, 2, 3, 4, 5 og 6, som rapporten foreslår som en af flere muligheder. Denne skala er så langt væk fra den nuværende, at dette forhåbentlig vil svække konkurrencekulturen yderligere.